

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/94/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4210010030
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4210010030.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému M. D. , pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 07.06.2012, sp. zn. 3T/6/2010, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30. augusta 2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný

M. D., narodený XX.XX.XXXX v F. B., trvale

bytom K., H. číslo XX, toho času od

od 16.02.2012 vo väzbe v Ústave na výkon väzby

Nitra,

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno l/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona) na trest odňatia slobody 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s a na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona na skutkovom základe, že:

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasledujúcich Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti M. D., narodeného XX.XX.XXXX a Q. D., narodenú XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného

súdu v Komárne, spisová značka 11P/205/2007 zo dňa 14.01.2008, s právoplatnosťou od 18.01.2008, mal prispievať na ich výživu mesačne sumou po 702,- Sk (23,30 EUR) na každé dieťa matke detí D. K., bytom K., T. číslo XXXX/XX a to vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred od právoplatnosti rozsudku, pričom zaostalosť na výživnom za obdobie od 01.07.2007 do 01.01.2008 v celkovej sume 4.212,- Sk na každé dieťa mal obvinený uhradiť matke detí do 01.03.2008, túto povinnosť si obvinený bezdôvodne neplnil od 01.07.2007 do 18.05.2009 a od 27.08.2010 do 16.02.2012, pričom v období od 01.11.2008 uhrádza matke oboch detí náhradné výživné v rozsahu vyživovacej povinnosti obvineného Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne na základe rozhodnutia, spisová značka OS/0930174/BAN/5 zo dňa 11.03.2009, s právoplatnosťou dňom 01.04.2009, čím v období od 01.07.2007 až do 18.05.2009 a od 27.08.2010 do 16.02.2012, okrem sporadických čiastok výživného, ktoré matke detí obvinený uhradil v roku 2008 v celkovej sume 4.000,- Sk, v roku 2009 v celkovej sume 40,- EUR, v roku 2010 v celkovej sume 100,- EUR, v roku 2011 v celkovej sume 148,- EUR, teda spolu uhradeného výživného v celkovej výške 420,77 EUR, zaostal na výživnom v uvedenom období sumou 1.489,95 EUR.

Za to mu bol podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 37 písmeno m/, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 4 mesiacov a podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona bol pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný proti výroku o vine a treste, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že proti rozhodnutiu o zaradení do výkonu trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona nemá námietky, nakoľko tento ústav je umiestnený bližšie ku bydlisku jeho družky, čo je pre ňu výhodnejšie pre realizáciu návštev. Mal však námietky voči tomu, že súd prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 37 písmeno m/ veta pred bodkočiarkou Trestného zákona a nepoužil vetu za bodkočiarkou, keď bol z posledného výkonu trestu odňatia slobody prepustený v roku 2004 a bol odsúdený za úplne iný trestný čin. Taktiež namietal, že súd neprihliadol na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno b/, g/, l/ a n/ Trestného zákona.

Obžalovaný M. D. pred začiatkom verejného zasadnutia prehlásil, že odvolanie podal len čo do výroku o uloženom treste a namieta len výrok o uloženom treste. Na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridržiava toho, čo povedal jeho obhajca a navrhol, aby mu bol uložený trest na spodnej hranici.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok o uloženom treste a uložiť obžalovanému trest na spodnej hranici trestnej sadzby bez použitia § 38 odsek 4 Trestného zákona.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje odvolanie obžalovaného za nedôvodné, pretože trest bol podľa jeho názoru ukladaný v súlade s ustanoveniami upravujúcimi ukladanie trestov odňatia slobody. Navrhol preto odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku, ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Krajský súd sa pri preskúmaní napadnutého výroku rozsudku stotožnil s úvahami súdu I. stupňa, keď konštatoval pri ukladaní trestu obžalovanému zistenie priťažujúcej okolnosti, a to, že bol už za trestný čin odsúdený, opomenul však konštatovať poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písmeno l/ Trestného zákona, a to priznanie sa obžalovaného k spáchanému trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie.

Čo sa týka námietok obžalovaného, že súd I. stupňa prihliadol na príťažujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 37 písmeno m/ Trestného zákona veta pred bodkočiarkou a nepoužil vetu za bodkočiarkou, keď bol z posledného výkonu trestu odňatia slobody prepustený v roku 2004 a bol odsúdený za úplne iný trestný čin, krajský súd poukazuje na skutočnosť, že u obžalovaného ide o všeobecnú recidívu, kde stačí, aby páchatel už bol pred spáchaním súdeného trestného činu právoplatne odsúdený pre akýkoľvek iný trestný čin, vrátane nedbanlivostného.

Preto krajský súd pri ukladaní trestu obžalovanému, po konštatovaní splnenia jednej poľahčujúcej okolnosti a zistenia jednej príťažujúcej okolnosti, v zmysle základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, zohľadniac všetky kritériá na určenie druhu trestu a jeho výmery dospel k záveru, že účel trestu z hľadiska generálnej i individuálnej prevencie bude splnený uložením trestu odňatia slobody 1 rok a 6 mesiacov, čo je na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, pretože bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

So zreteľom na uvedené, krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a uložil obžalovanému trest odňatia slobody tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Takto uložený trest považuje krajský súd za trest primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.